

Oponentský posudek diplomové práce Tomáše Vučky *Karel Schulz mezi barokem a avantgardou. Proměny uměleckého výrazu Karla Schulze v kontextu poetismu a katolické literatury*

Jako téma své diplomové práce si Tomáš Vučka vybral osobnost českého spisovatele Karla Schulze. Předně je třeba ocenit volbu tohoto tématu, neboť Schulzově osobnosti se v kontextu domácí literárněhistorické reflexe dosud nedostalo – až na čestné výjimky, kterou představuje například sborník Literárního archiv č. 31 (Karel Schulz, básník, prozaik a novinář) z roku 1999 – náležité reflexe.

Tomáš Vučka se ovšem nenechal ovlivnit tímto dluhem a svoji práci nekoncepoval jako tradiční „portrét“ osobnosti a díla, hledající kontinuitu mezi biografii a dílem, koncepovanou na základě chronologie díla, jakkoli by i takto založená práce měla svůj smysl a opodstatnění. Zvolil postup náročnější jak po stránce kompoziční, tak metodologické. Z celku Schulzova díla, jež vnímá jako různorodě se proměňující celek, nikoli jako (tradovanou) fúzi levicově-avantgardního počátku a tradicionalisticko-katolického vrcholu, vybral několik problémových okruhů, důsledně vztažených k otázce estetických a noetických východisek, odrážejících se v proměnách Schulzovy poetiky a umožňujících chápat mnohvrstevnatost celku Schulzova díla.

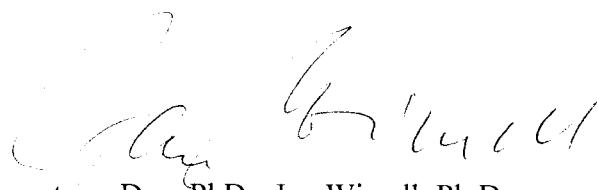
Všimá si zejména obecných otázek estetiky Karla Schulze, reflektované autorem jak v teoretické rovině (na bázi publicistiky, byť Schulzovu publicistiku jako téma výzkumu diplomant „uzávorkoval“, aniž by její dosah v předložené práci ovšem nerefletoval), tak zejména prostřednictvím konkrétních děl. Zaměřuje se především k otázce „krásy a ošklivosti“, „všedního a exotického“, „života a smrti“ a v neposlední řadě „revoluce a víry“. Je zřejmé, že jakékoli z uvedených témat s sebou přináší obrovské množství otázek a problémů, široce reflektovaných širší sekundární literaturou estetické, filozofické, teologické

či kulturologické povahy. Je zásluhou diplomantovy pozoruhodné metodologické kázně a rozhledu, že dokáže tuto problematiku udržet ve funkčním vztahu k analýzám průřezově řazených Schulzových děl. Opodstatněnost této volby navíc zdůrazňuje fakt, že právě v těchto opozičních kategoriích diplomant spatřuje základní pilíře Schulzova díla a z jejich perspektivy vykládá Schulzovo vyrovnávání se s impulsy revolučního a poetistického Devětsilu podobně jako s podněty přicházejícími po autorově náboženské konverzi v druhé polovině 20. let.

Na práci Tomáše Vučky je rovněž třeba ocenit detailní práci s pramenným materiálem archivní povahy, vydanou i nevydanou korespondencí stejně jako obsažnou reflexi a využití sekundární literatury.

Práci Tomáše Vučky *Karel Schulz mezi barokem a avantgardou. Proměny uměleckého výrazu Karla Schulze v kontextu poetismu a katolické literatury* rád doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Praha, leden 2010

Doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.